

HẾ LÔ, BẠN ĐỌC! Tụi mình gặp nhau chưa ta? Cậu trông quen quen nha. (Đùa thôi, 100% là sao tớ thấy cậu qua trang giấy được chứ. Đừng tỏ ra lo lắng thế!)

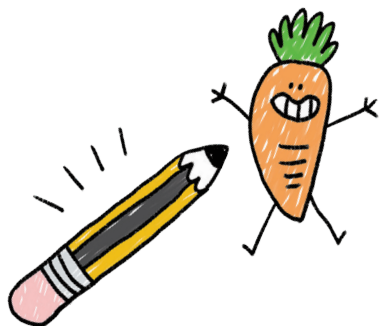
Tớ tên **ANDY**. Tớ mười tuổi và vẽ tranh khá đỉnh. Cơ mà, khoản nói chuyện với người lạ thì hơi khoai, với thi thoảng tớ hơi bị **MÊ MỆT** với mấy thứ linh tinh nữa.

Có những người cho rằng tớ như vậy là **LẬP DỊ**. Nhưng, họ sai bét. Tớ không phải một đứa lập dị, mà phải là **SIÊU LẬP DỊ!**

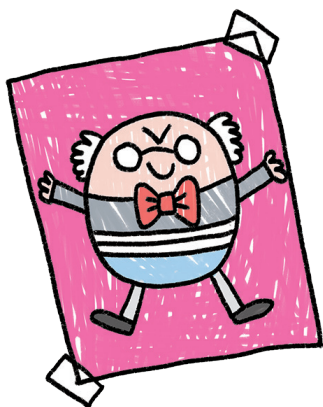
SỰ TÍCH **SIÊU ANH HÙNG** của tớ bắt nguồn từ chuyến đi dã ngoại đến bãi rác thải độc hại. (Vâng, thầy tớ hay có mấy lựa chọn kì cục vậy đó.) Một con sóc đã trộm lấy cây bút chì của tớ rồi cả nó và cây bút cùng rớt vô một loại hóa chất kì cục tên là **BLOOTONIUM!**

Blootonium cho cây bút chì **SIÊU NĂNG LỰC** biến những bức vẽ của tớ thành **THẬT!**

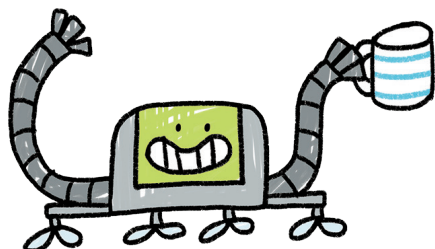
Cô bạn thân của tớ, Mona, đã thuyết phục tớ trở thành một **SIÊU ANH HÙNG.**

Từ đây, một tổ chức mờ ám mang tên **A.C.R.O.N.Y.M.** bắt đầu theo dõi tớ. Có một nhà khoa học làm việc tại đó đã lấy cắp vụn gôm của tớ và biến thành **KẺ ĐỘC ÁC:**

TIỀN SĨ MÔNG GÔM!

Mona và tớ đã đánh bại hắn ta với sự giúp đỡ của một siêu điệp viên thiện lành tên là **ĐẶC VỤ STORM.** Cô ấy cừ lắm! Có điều hơi đáng sợ!

Đặc vụ Storm rất ấn tượng với Mona đến độ đã đề nghị cậu ấy thực tập làm siêu điệp viên. Và Mona đã nhận lời, nhờ vậy cậu ấy theo dõi ngược lại tổ chức **A.C.R.O.N.Y.M.**

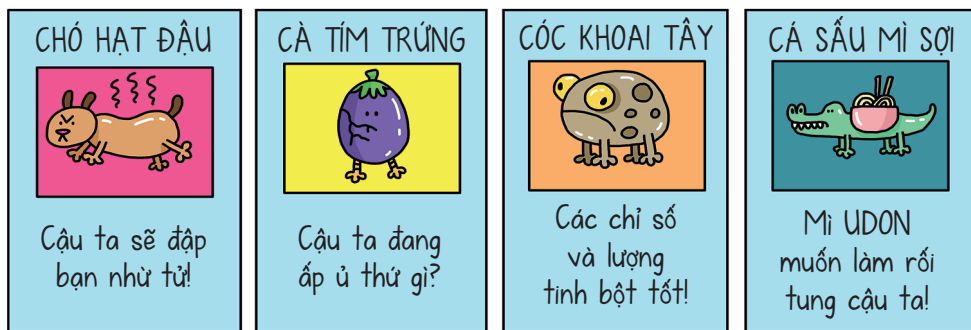
Như tớ đã nói, tớ có thể mê mê MẤY ĐỒ LINH TINH.

Mona gọi đó là triệu chứng "óc dính keo" của tớ. Thứ gần đây nhất mà tớ khoái là mấy tấm thẻ Snackamon. Đó là bộ sưu tập thẻ bài Nhật Bản xịn xò và **TỚ MUỐN CÓ ĐỦ MỌI LOẠI THẺ TRONG ĐÓ!!!**

E hèm. Nói rồi á, tớ hay bị mê này mê nọ ấy mà. Tuy nhiên, tớ sẽ không để nó làm ảnh hưởng đến nhiệm vụ siêu anh hùng của mình đâu.

Được rồi, vậy Snackamon coi như tạm thời xâm chiếm cuộc sống của tớ đi, nhưng vậy thì đã sao? Ai ở trường cũng mê trò này hết đó. Ý tớ là, chỉ cần nhìn thôi cũng thấy đã rồi! Bọn tớ không hẳn có ý định chơi trong lớp đâu...

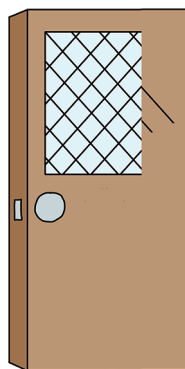
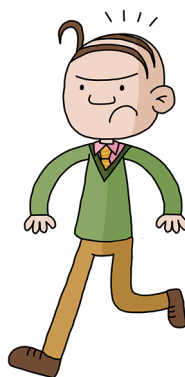

Bộ sưu tập của tớ có gần một trăm năm mươi thẻ lận, tớ giấu chúng trong sách lịch sử đấy!

Ủ...!

Một tên bạn cùng lớp!

Chuyện gì mà thầy Squibb không biết thì thầy không cần bận tâm. Nói tới thẻ Snackamon thì tớ là trùm!

Andy...

“Ài chà, Andy, nếu em thông minh như vậy, em có thể chia sẻ với cả lớp hồ móng ngựa là gì không?”
Thầy Squibb lên tiếng.

“À, một cái hồ đầy những con ngựa với cái móng ạ?” Tớ trả lời đại.

“Ui, hoàn toàn chính xác!”
Thầy Squibb reo lên.

“Ồ, thật hả thầy? PHỤ!” Tớ nói.

“Thật ghê luôn!!” Thầy Squibb **BÙNG NỔ**.
“Thật miếng nào mới là lạ đó! Mấy tấm thẻ bài vậy là đủ rồi. Từ giờ trở đi, thẻ bài bị **CẤM!**”

KHÔNGGGGGGGGGGGGGG!

Giấc mơ
tan tành!

Còn gì kinh
khủng hơn!

Tận thế
đã tới!

Còn gì nữa đâu
mà khóc với sầu!

Há há! Nhìn là biết thời kì một
sách chấm hết với mấy đứa ngốc
nghiện Snackamon rồi chứ gì!

Mike Tỏi Tè, tên
↙ chuyên bắt nạt!

Ừa, thì sao... Im đi!

Thất bại
thảm hại
trở lại!

Đúng là đồ cùi bắp!

Thôi nào,
nào tui!

Rồi sao? Ít ra tớ không có
nghĩ con cá mập nào cũng
mập nha!

Đó là sự
lâm lẫn của
người không
lươn lẹo!